

5. Панфилова А. П. Игротехнический менеджмент. Интерактивные технологии для обучения и организационного развития персонала / А. П. Панфилова– СПбИВЭСЭП, 2003. –536 с.

References

1. Barblan, A. (1994) Ierarhiia znaniia [Hierarchy of knowledge]. Moscow, – S. 30–31.
2. Bandura, A. (2000) Teoriia social'nogo naucheniia [Theory of social training]. Moscow, 13–28.
3. Zimniaia, I. A. (2003) Kluchevye kompetencii – novaia paradigma rezul'tata obrazovaniia. [Key competences – new paradigm of training outcome]. Moscow, 2.
4. Leont'ev, A. A. (1996) Pedagogicheskoe obshhenie. [Pedagogic communication]. Nal'chik, 96.
5. Panfilova, A. P. (2003) Igrrotehnicheskii menedzhment. Interaktivnye tehnologii dlia obucheniia i organizacionnogo razvitiia personala. [Role-playing management. Interactive technology for training and staff organizational development]. Moscow, 536.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕНЕДЖЕРІВ

С.Г. Качмарчик

Аннотация. Современный специалист должен владеть коммуникативной компетенцией, которая обеспечит его полноценное функционирование в обществе и его самореализацию в различных сферах жизнедеятельности. На основе анализа теоретических положений исследователей, автор представил интегративную структуру социально-коммуникативной компетентности менеджера, которая включает мотивационный, когнитивный, интерактивный и перцептивный компоненты. Выполнение задач развития социально-коммуникативной компетентности невозможно без применения современных учебных технологий. В статье представлены основные интерактивные технологии в формировании социально-коммуникативной компетентности будущих менеджеров.

Ключевые слова: компетентность, социализация личности, социальное взаимодействие, менеджер, мотивационный компонент, когнитивный компонент, интерактивный компонент, перцептивный компонент.

IMPLEMENTATION OF INTERACTIVE TECHNOLOGIES IN THE SOCIAL AND COMMUNICATIVE COMPETENCE FORMATION OF STUDENTS-MANAGERS

S.G. Kachmarchyk

Abstract. Modern specialist must possess the communicative competence that will ensure his full functioning in society and self-realization in various spheres of life. Based on the analysis of researchers' theoretical principles, the author presented an integrative structure of social and communicative competence of a manager, which includes motivational, cognitive, perceptual and interactive components. Tasks fulfillment for social and communicative competence development is impossible without use of modern educational technologies. The article presents the main interactive technologies in the formation of future managers' social and communicative competence.

Keywords: competence, socialization, social interaction, manager, motivational component, cognitive component, interactive component, perceptual component.

УДК 378.91.212:37.091.33

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТА ЗАСОБАМИ ДУХОВНО-ЗБАГАЧЕНОГО ОСВІТЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Л.П. КИРИЧЕВСЬКА, магістрант

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: ludakir120692@gmail.com

© Л.П. Киричевська, 2017

Анотація: *Інтелектуальний потенціал держави забезпечується, передусім, ефективною діяльністю вищих навчальних закладів. Відповідно, духовно-збагачене освітнє середовище покликане забезпечувати супровід і підтримку обдарованої молоді, здійснювати проектування та прогнозування творчого розвитку особистості у сфері набуття фахових якостей як чинників успішної професійної діяльності. Дана стаття спрямована на розкриття сутності духовно-культурного середовища вищого навчального закладу, яке сприятиме створенню атмосфери творчого саморозвитку студентів, їх самовизначенню та самореалізації у майбутній професії та житті. У роботі духовно-збагачене освітнє середовище розуміється як комплекс практичних способів формування компетентностей, методів та технологій, що сприятимуть розвитку та формуванню професійних здібностей особистості, а освітнє середовище, відповідно, як соціальний інструмент, за допомогою якого виховуються і реалізуються духовно-культурні цінності та цілі розвитку суспільства. Воно виступає активним стимулом культурних змін і перетворень у суспільному житті. Вивчення проблем духовності, духовного життя особистості залишається до цих пір нагальним для українського суспільства, оскільки переважна більшість сучасної молоді демонструє безініціативність та безвідповідальність, що є свідченням прогалін у цьому питанні.*

Ключові слова: *духовність, духовно збагачене середовище, передумови формування творчої особистості, творчість, професійна обдарованість.*

Актуальність (Introduction). Інтелектуальний потенціал держави забезпечується, передусім, ефективною діяльністю вищих навчальних закладів. Відповідно, духовно-збагачене освітнє середовище покликане забезпечувати супровід і підтримку обдарованої молоді, здійснювати проектування та прогнозування творчого розвитку особистості у сфері набуття фахових якостей як чинників успішної професійної діяльності.

Деякі дослідники наголошують на тому, що самознищенню людства можна запобігти тільки за умов духовних змін у суспільстві, перегляду життєвих установок, усвідомлення справжніх духовних цінностей. Низький рівень свідомості, планетарна дисгармонія свідомості людства – причини більшості природних катастроф, збройних зіткнень. Майбутнє людського виду залежить від того, чи зможемо ми усвідомити важливість формування у суспільстві духовності та моралі. Духовність, наявність моральної основи – це одна із умов розвитку людства у майбутньому. Вивчення проблем духовності, духовного життя особистості, залишається до цих пір нагальним для українського суспільства, оскільки переважна більшість сучасної молоді демонструє безініціативність та безвідповідальність, що є свідченням прогалін у цьому питанні.

На нашу думку, важливу роль у формуванні духовно-морального стрижня у молодого покоління відіграють навчальні заклади. У теорії соціальної педагогіки феномен середовища розглядається в основному у соціальному аспекті; загальна педагогіка досліджує виховну та освітню сферу середовища; недостатньо наукових робіт присвячено проблемі впливу культурного середовища вищого навчального закладу на розвиток творчої самодіяльності майбутнього фахівця. Тому актуальною стає проблема вивчення стану та розвитку культурного середовища у ВНЗ та його впливу на стиль і спосіб життя студентів.

Аналіз досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Сучасні вищі навчальні заклади мають немалі здобутки в теорії та практиці підготовки достойних фахівців. Концептуальні ідеї, що сприяють вирішенню проблем професійної педагогічної освіти, розбудови національної школи, розвитку навчання і виховання описані у роботах таких психологів як: Ануфрієвої Н.М., Беха І.Д., Костюка Г.С., Москальця В.П., Петровського А.В., Яценко Т.С. та ін. Теоретичні аспекти культури і культурного розвитку людини глибоко опрацьовано в роботах Афанасьєва Ю.Л., Зязюна І.А., Крилової Н.Б., Кудіна В.О., Суханцевої В.К., Тельчарової Р.А., Шевченко Г.П., Щерба А.Б. Окремі аспекти культурного розвитку студентської молоді в процесі професійної освіти проаналізовано в роботах Бриліна Б.А., Дряпки В.Г., Коваль Л.Г., Олексюк О.М., Падалки Г.М., Ростовського О.Я., Рудницької О.П., Щолокової О.П., де ґрунтовне опрацювання дістали проблеми формування духовного потенціалу студентів, формування естетичного сприймання, естетичних ідеалів і смаків майбутніх фахівців. Таким чином, основне завдання вищого навчального закладу – допомогти

майбутнім фахівцям у вихованні духовних цінностей та становленні і розвитку їх у творчо-професійній діяльності.

Мета (Purpose). визначення сутнісних ознак духовно-культурного середовища вищого навчального закладу, яке сприятиме створенню атмосфери творчої самодіяльності студентів, самовизначенню та самореалізації у майбутній професії та житті.

Результати (Results). Вивчення проблем духовності, духовного життя, останнім часом загострюється у зв'язку з тим, що від ступеня розвитку духовності людини залежить рівень досконалості і гармонійності людського суспільства. Саме від людини, від рівня її духовного розвитку, її усвідомленого прагнення до духовного самовдосконалення, наголошує дослідниця феномену духовності Т. Тюріна, залежить як самозбереження людської істоти, так і виживання людства загалом, його подальша еволюція в просторі і часі. [3, с.7]. На нашу думку, підняття рівня духовності людини є однією з важливих передумов виходу з глобальної кризи, яку переживає теперішнє суспільство, оскільки причини кризи полягають у самій людині. Тому дослідження проблем духовності – це актуальна проблема сьогодення.

Категоріально-понятійний апарат нашої розвідки складається з наступних ключових термінів: духовність, духовно збагачене середовище, передумови формування творчої самодіяльності, творчість, професійна обдарованість.

Поняття духовності у психології та філософії трактується по-різному: як релігійності, сприйняття ідеї Бога, розвитку інтелігентності, інтелектуальності та добропорядності. Досягнення гармонії у житті та відчутті себе частиною всесвіту – мета духовного самовдосконалення. Духовність не можна трактувати, як чисту релігійність, ідеальність чи етичність людини, її мораль або ж аскетизм. Також не зводиться вона лише до урегульованості поведінки на духовних засадах. Духовною діяльністю можна вважати виконання будь-яких дій, які ведуть людину до емоційного, соціального, інтуїтивного особистісного розвитку, що вказує на життєвість її внутрішньої сили. Духовною вважається діяльність людини, завдяки якій вона власними зусиллями може піднести себе на більш високий щабель своєї еволюції.

У процесі життєтворчості особистості зростає роль вищих навчальних закладів, які покликані допомогти студенту знайти сенс життя, створивши для повноцінні умови для його фізичного, інтелектуального, духовного розвитку і саморозвитку. Тому людське життя під кутом зору суб'єктивних, активно творчих засад виступає як проблема творчого життя особистості, її духовного світу, мети та сенсу життя.

Духовно-збагачене освітнє середовище ми розуміємо як системну взаємодію складових національної культури, її цінностей; як комплекс практичних засобів формування компетентностей, методів та технологій, що сприятимуть розвитку та формуванню професійних здібностей особистості, а також як соціальний інструмент, за допомогою якого виховуються і реалізуються духовно-культурні та морально-етичні цінності та цілі розвитку суспільства. Воно виступає активним стимулом культурних змін і перетворень у суспільному житті.

Поліфункціональність вищих навчальних закладів зумовлює різноманітність духовно-культурного середовища, сприяючи як виходу за територіальні межі, так і перерозподілу людських контактів, створенню культурних інновацій, можливостей вибору форм дозвілля, поведінки.

Тип освітнього середовища визначається його умовами і можливостями, що сприяють розвитку творчої самодіяльності студента та його особистісної незалежності. Оскільки за освітнім середовищем не закріплено чітких меж, вони можуть визначатися учасниками освітнього процесу (керівництвом, педагогами, батьками, студентами). Суб'єкт навчального процесу сам визначає межі власного освітнього середовища. Воно може виступати, як функціональним, так і просторовим об'єднанням суб'єктів освіти, між якими з'являються різнопланові групові взаємозв'язки. Можемо також розглядати його як модель духовного та культурного простору, в якому відбувається становлення особистості.

Освітнє середовище характеризується традицією, яка формується в межах конкретного навчального закладу, а простір – динамічністю, та відображає систему соціальних зв'язків і стосунків у галузі освіти, характер взаємовідношень суспільства і соціальних інститутів, пов'язаних із задоволенням освітніх потреб суспільства. Простір характеризується суб'єктивним сприйняттям, є результатом конструктивної діяльності всіх суб'єктів освітнього процесу [9].

Освітні програми в Україні спрямовані на те, щоб знайти ефективні засоби реалізації ідеї реформування системи освіти, створити відповідні умови для розвитку особистості. Сучасні освітні заклади повинні стати дієвими чинниками розвитку особистості студента.

В. О. Сухомлинський розглядав формування морально-духовного світу людини в тісній взаємодії розумового, морального та естетичного розвитку. Видатний педагог писав: «Сфера духовного життя людини – це розвиток, формування і задоволення її моральності, інтелектуальних і естетичних запитів й інтересів у процесі активної діяльності. Джерелом духовного світу людини є матеріальний світ, об'єктивна дійсність і особливо такі важливі її сфери, як громадське життя людини, її соціальний і моральний досвід» [8].

Ціннісні та духовні орієнтири виступають найважливішими, багаторівневими складовими структури особистості, які виконують роль регуляторів поведінки студентів. Визначення рівня сформованості ціннісних орієнтирів особистості, їх ієрархія – ключ для цілеспрямованого виховання особистості. Вони впливають на визначення місця особистості в суспільстві, а також на вибір нею майбутньої професії. Взагалі, духовно багату вважають людину, яка живе в гармонії із собою, в якій сформовані духовні цінності, тобто ті якості і риси, життєві установки, що існують для кожної людини, що становлять її ідеал.

Зростання та розвиток інтелектуального, духовного та фізичного компонентів людини та безпосередньо молоді, неперервність освітнього та професійного вдосконалення особистості, звернення до загальнолюдських і національних цінностей, насамперед духовних та моральних – одні з найважливіших питань, які потребують нагального вивчення. Ми вважаємо, що окрім надання знань, вищі навчальні заклади повинні залучати студентів до розвитку здатності самостійно опановувати знання, оволодівати потрібною інформацією та творчо осмислювати її. Вищі повинні розвивати у студентів навички ефективно застосовувати знання у професійній і суспільно-громадській діяльності.

Успішність студента та реалізація його інтересів та здібностей у морально-духовному розвитку та саморозвитку є показником успішності праці педагогів. Вище зазначені узагальнені психолого-педагогічні підходи дозволяють розробити концепцію духовно-збагаченого середовища вищого навчального закладу. Культурне середовище визначає цінності, якість, унікальність освітнього-виховного середовища вишів. Якщо освіта є здобутком культури і чинником її розвитку, то освітньо-виховне середовище визначається духовно-культурною основою, що впливає на процес розвитку вищих культурних утворень.

На нашу думку, творчість – це один із засобів розвитку духовно-моральних засад студентів. Згідно з енциклопедичним словником, *творчість* – це одна із найбільш змістовних форм психічної активності людини, яку можна розглядати як універсальну здібність, що забезпечує успішне виконання різноманітної людської діяльності. Є автори, серед яких Я. Пономарьов, які ототожнюють її з поняттям «розвиток» [5]. Він відзначає, що загальний критерій творчості виступає як критерій розвитку. У філософських працях ми знаходимо визначення поняття «творчість», яке дає А. Спіркін. Творчість розуміється ним як розумова і практична діяльність, результатом якої є створення оригінальних, неповторних цінностей, встановлення нових фактів, властивостей, закономірностей, а також методів дослідження і перетворення матеріального світу або духовної культури [6].

Творча спрямованість особистості є передумовою будь-якої творчої діяльності, у процесі якої формуються і розвиваються творчі здібності. «Оскільки особистісні творчі якості людини певною мірою формуються в процесі діяльності, то ознакою стратегічного творчого підходу до розв'язання життєвих задач є здатність самостійно бачити проблеми, планувати та здійснювати роботу в залежності від власних можливостей, вчасно оцінювати ситуацію й коригувати свою діяльність» [4]. Якщо раніше можна було обмежитись тим, що творчість – це лише властивість діяльності, то сьогодні варто особливу увагу звернути на те, що стрижнем творчості є взаємодія людей, детермінована не лише їх особистісними якостями, а й соціальними чинниками, наприклад, поділом праці й кооперацією діяльності, розбіжністю інтересів, потреб і необхідністю їх узгодження.

Зацікавленість студентів процесом і результатом своєї діяльності має забезпечуватися наявністю пізнавальної мотивації, усвідомленим набуттям знань, що призводить до переходу на більш високий рівень функціонування психічних процесів сприймання, пам'яті, мислення, уяви. Як відомо, формуванню пізнавальних мотивів сприяють усі засоби вдоскона-

лення навчального процесу: оновлення змісту навчальних курсів, інновацій в навчальній діяльності, утворення інтегрованих міждисциплінарних зв'язків, зміна методів навчання, розширення форм самостійної роботи студентів.

Важливість формування творчої самодіяльності студентів у процесі професійного становлення визначають її сутності: соціальна, оскільки, формується не просто нова людина з особливим складом мислення, здатним до радикальних змін і перетворень, а спеціаліст нової формації, який долучиться до прогресивних перетворень у суспільстві; наукова, тому що служить засобом пізнання творчих здібностей у галузі інтелектуальної й соціальної креативності.

Загальний принцип активізації творчого потенціалу полягає в тому, що педагогам, як зовнішній силі, яка впливає на виховання студента, необхідно постійно створювати умови творчої діяльності та стимулювати до занурення в неї [1, с. 7].

Концептуальні засади організації виховної роботи в університетському середовищі відображені у ряді праць [10-13].

Висновки і перспективи (Discussion). Освітнє середовище формує в людині духовну спрямованість, стимулює її замислюватися над сутністю і цінностями власного існування. Саме тут відбувається формування зрілої особистості. Пріоритетним завданням вищої освіти є розвиток студента та його культури. Духовність – це багатогранна категорія, яка пронизує і опосередковує всі психологічні утворення в структурі особистості. Виховання молодого покоління в атмосфері усвідомлення та сповідання духовних цінностей, цілеспрямоване виховання у нього моральності та людяності у сфері людських взаємин, професійній діяльності, не лише сприятиме розвитку суспільства на гуманістичних засадах, а й слугуватиме важливою ознакою їх духовного розвитку.

Список використаних джерел

1. Маслоу А. Г. Креативность / Дальние пределы человеческой психики. – Пер. с англ. А.М. Татлыдаевой; научн.ред., вступ. Статья и коммент. Н. Н. Акулиной. – СПб, : Евразия, 1997. – С. 69-113.
2. Пономарёв Я.А. Психика и интуиция / Я.А. Пономарев – М.: Наука, 1967. – 256 с.
3. Релігія в контексті духовного життя. Колективна монографія. За ред. проф. Анатолія Колодного. – К.: Українська конференція журналістів та українська асоціація релігієзнавців, 2012. – 569 с.
4. Кіричевська Е.В. Стратегія як вищий рівень організації управління несприятливою ситуацією / Е.В. Кіричевська // Стратегії творчої діяльності: школа В.О. Моляко // За загальною редакцією В.О.Моляко. – К. : «Освіта України», 2008. – С. 607-611.
5. Пономарёв Я.А. Психика и интуиция / Я.А. Пономарев – М.: Наука, 1967. – 256 с.
6. Спиркин А.Г. О творческой силе человеческого разума: Послесловие // Гиргинов Г. Наука и творчество: пер. с болг. – М.: Прогресс, 1979. – 365 с.
7. Судзуки С. Возвращенные с любовью. Классический подход к воспитанию талантов // Пер. с англ. С.Э. Борич. – Мн. : ООО «Попурри», 2005. – 192 с.
8. Сухомлинський В.О. Духовний світ школяра. Вибрані твори: у 5-ти т. / В.О.Сухомлинський. – К. : Радянська школа, 1979. – Т.1. – С. 221-419.
9. Химинець В.В. Інноваційно-освітня діяльність / В.В. Химинець. – Ужгород, 2007. – 364 с.
10. Ніколаєнко С.М. Програма виховання студента: «Фахівець, громадянин, патріот». Навчально-методичний посібник / С.М.Ніколаєнко, В.Д.Шинкарук, Д.М.Рудень, Р.В.Сопівник, І.В.Сопівник, Г.В.Петрів, А.О.Кушнір, В.В.Мойсеєв, О.П.Давидова. – К.: «ACS-ACTIVE». 2016. – 76 с.
11. Сопівник Р. В. Експериментальна робота з удосконалення виховної роботи зі студентською молоддю / Р. В. Сопівник, І. В. Сопівник // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України / Серія «Педагогіка, психологія, філософія». – 2010. Вип. 155, Ч.1. – С. 282–286.
12. Сопівник Р.В. Планування виховної роботи у вищому навчальному закладі // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Педагогіка, психологія, філософія». – 2016. – № 239. – С. 229-234.

13. Сопівник Р.В. Ціннісні орієнтири екзистенціалізму в контексті виховання особистості // Духовність особистості: методологія, теорія і практика: Збірник наукових праць. – 2015 - . Вип. 2 (65). – С. 164-173.

References

1. Maslou, A. H. (1997) Kreatyvnist' / Dal'ni mezhi lyuds'koyi psykhyky [Creativity / Long range of the human psyche]. SPb: Yevraziya, 69-113.
2. Ponomar'ov, Y.A. (1967) Psykhyka i intuyitsiya [Psychic and intuition]. M.: Nauka, 256.
3. (2012) Relihiya v konteksti dukhovnoho zhyttya [Relief in the context of spiritual life]. Do.: Ukrayins'ka konferentsiya zhurnalist ta ukrayins'ka asotsiatsiya relihiye znnavts, 569.
4. Kirichevska, YE.V. (2008) Stratehiya yak vyshchyy riven orhanyzatsyyu upravlinnya nespruyatlyvym situatsiyeyu [Strategy yak vishchy riven'ь orgizacii upravlinnya nespyatlyvyyu situatsiyeyu]. K. : «Osvita Ukrayiny», 607-611.
5. Ponomarov, YA.A. (1967) Psykhyka i intuyitsiya [Psychic and intuition]. M.: Nauka, 256.
6. Spyrkyn, A.H. (1979) Pro tvorchu sylu lyuds'koho rozumu: Pislyamova [On the creative power of the human mind: Afterword]. M.: Prohres, 365.
7. Sudzuki, S. (2005) Vyroshcheni z lyubov'yu. Kласychnyy pidkhid do vykhovannya talantiv [Raised with love. The classical approach to the education of talents]. Mn.: TOV «Popuri», 2005. – 192 s.
8. Sukhomlynskyy, V.O. (1979) Dukhovnyy svit shkolyar [Spiritual education of a schoolboy]. K. : Radyans'ka shkola, T.1, 221-419.
9. Khymynets, V.V.(2007) Innovatsiyno-osvitnya diyal'nist [Innovation and educational activity]. Uzhhorod, 364.
10. Nikolaienko S.M., Shynkaruk V.D., Ruden D.M., Sopivnyk R.V., Sopivnyk I.V., Petriv H.V., Kushnir A.O., Moisieiev V.V., Davydova O.P. (2016) Prohrama vykhovannya studenta: «Fakhivets, hromadianyn, patriot» [Student education program «specialist, citizen, patriot»]. Kiev: «Komprynt», 74.
11. Sopivnyk, R. V., Sopivnyk I. V. (2010) Eksperymentalna robota z udoskonalennia vykhovnoi roboty zi studentskoiu moloddiu [Experimental work on improvement of educational work with students] Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannya Ukrainy / Seriiia «Pedahohika, psykholohiia, filosofiiia», 155/1, 282–286.
12. Sopivnyk, R. V. (2016) Planuvannya vykhovnoi roboty u vyshchomu navchal'nomu zakladi. Naukovyi visnyk Natsional'nogo universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannya Ukrainy. Seriiia "Pedagogika. Psykholohia. Filosofia", 239, 229-234.
13. Sopivnyk, R.V. (2015) Tsinnisni oriientyry ekzysyentsializmu v konteksti vykhovannya osobystosti [Valuable orientations of existentialism in the context of the education of the person] Dukhovnist osobystosti: metodolohiia, teoriia i praktyka: Zbirnykh naukovykh prats, 2 (65), 164-173.

ФОРМИРОВАНИЕ ТВОРЧЕСКОЙ САМОДЕЯТЕЛЬНОСТИ СТУДЕНТА СРЕДСТВАМИ ДУХОВНО-ОБОГАЩЕННОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЫ

Л.П. Киричевская

Аннотация. Интеллектуальный потенциал государства обеспечивается, прежде всего, эффективной деятельностью высших учебных заведений. Соответственно, духовно-обогащенная образовательная среда призвана обеспечивать сопровождение и поддержку одаренной молодежи, осуществлять проектирование и прогнозирование творческого развития личности в сфере приобретения профессиональных качеств как факторов успешной профессиональной деятельности. Данная статья направлена на раскрытие сущности духовно-культурной среды высшего учебного заведения, которая будет способствовать созданию атмосферы творческого саморазвития студентов, их самоопределению и самореализации в будущей профессии и жизни. В нашей работе духовно-обогащенная образовательная среда понимается как комплекс практических способов формирования компетентностей, методов и технологий, способствующих развитию и формированию профессиональных способностей личности, а образовательная среда, со-

ответственно, как социальный инструмент, с помощью которого воспитываются и реализуются духовно-культурные ценности и цели развития общества. Оно выступает активным стимулом культурных изменений и преобразований в общественной жизни. Изучение проблем духовности, духовной жизни личности остается до сих пор актуальным для украинского общества, поскольку подавляющее большинство современной молодежи демонстрирует безынициативность и безответственность, что является свидетельством пробелов в этом вопросе.

Ключевые слова: духовность, духовно обогащенная среда, предпосылки формирования личности, творчество, профессиональная одаренность.

THE FORMATION A STUDENT'S CREATIVE THROUGH THE MEANS OF A SPIRITVALLY ENRICHED EDUCATIONAL ENVIROMENT

L.P. Kyrychevska

Abstract. *The intellectual potential of the state is primarily provided with effective activities in higher educational establishments. Accordingly, spiritual – enriched educational environment focused to provide maintenance and support talented young people, to make planning and forecasting their creative personal development in acquiring professional skills as factors of successful professional activity. This article is aimed to open of spiritual and cultural environment of the university, which will help create atmosphere of creative self-development of students, their self-determination and self-realization in the future profession and life. In our work, spiritual and enriched learning environment understood as a set of practical methods of forming competencies, methods and technologies that facilitate the development and formation of professional abilities of the personality and the educational environment, respectively, as a social tool, which brought up and realized spiritual and cultural values and goals of society. It is an active stimulus for cultural change and transformation in society. Studying the problems of spirituality, spiritual life of the personality is still urgent for the Ukrainian society, because the vast majority of today's youth shows the lack of initiative and demonstrates irresponsibility, which is evidence of gaps in this regard.*

Keywords: spirituality, spiritually enriched environment, the preconditions of formation of creative personality, creativity, professional talent.

УДК 377.1

СВІТОВИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ З ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Д.В. КИСЛЕНКО, кандидат юридичних наук, доцент,
начальник кафедри тактико-спеціальної підготовки
Інститут управління державної охорони України

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Анотація: У статті розглянуто світовий досвід використання інформаційних технологій під час професійної підготовки майбутнього фахівця з охоронної діяльності. Автором детально проаналізований світовий досвід США, Великої Британії та Ізраїлю. Охарактеризовані особливості кожної країни у використанні комп'ютерних технологій під час викладання різних дисциплін.

Ключові слова: світовий досвід, професійна підготовка, комп'ютерні технології, інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) у навчальному процесі, майбутній фахівець з охоронної діяльності.

Актуальність (Introduction). Аналіз науково-педагогічних джерел, а також вивчення досвіду використання комп'ютерних технологій під час викладання різних дисциплін у професійних навчальних закладах України порівняно з досвідом інших країн і насамперед, високорозвинених, свідчить про те, що є низка проблем під час використання інформаційно-